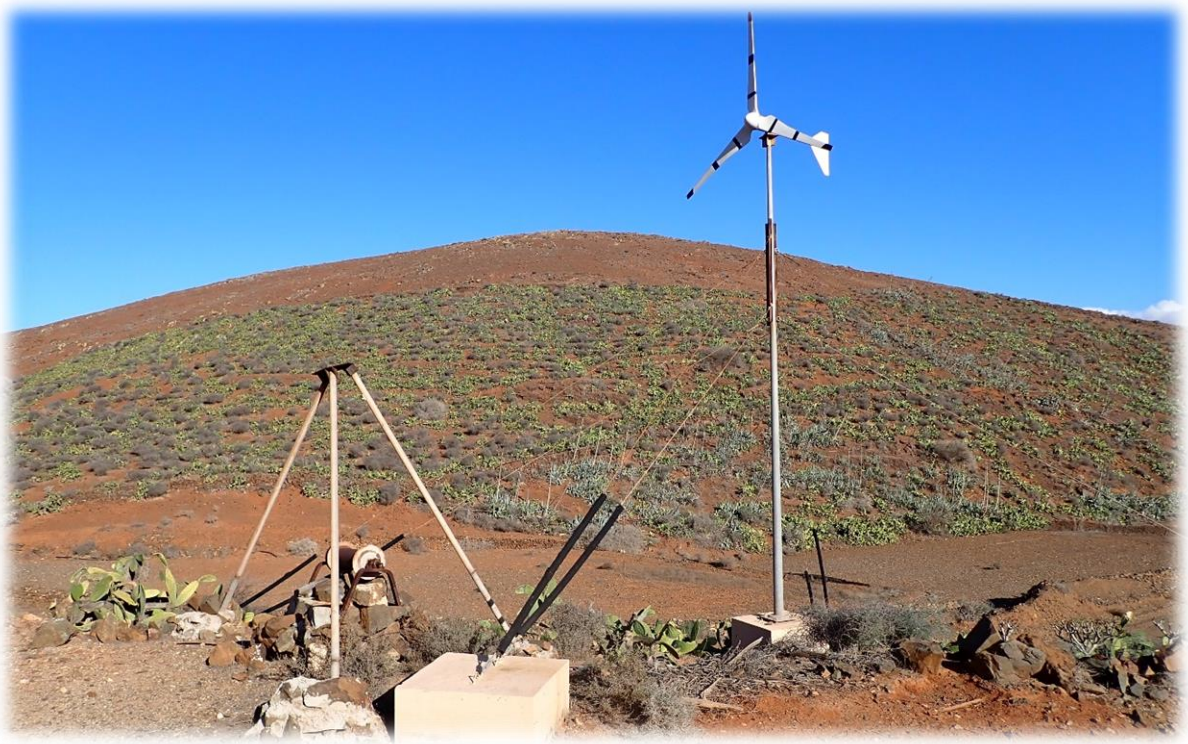

De eerste Guanchen verzamelden eetbare gewassen en vingen vis. In de loop der tijd begonnen deze mensen hun gedragspatroon te veranderen: zij begonnen omstreeks het jaar 0 de grond te verbouwen en gingen in groepen wonen. In de jaren die volgden ontwikkelden zij

allerlei technieken zoals het cultiveren van gewassen (bonen, erwten, gerst en tarwe), het houden van vee (geiten, schapen en varkens), landirrigatie en pottenbakken.

De Guanche-cultuur onderhield een kenmerkend begrafenissysteem als een typische opstelling naar sekse: mannen in rugligging en handen parallel aan het lichaam, terwijl de

handen van vrouwen op het schaambeen geplaatst werden. Daarnaast werden ze begraven met grafgiften, mogelijks met de voorwerpen die ze bij leven gebruikten. De Guanchen hadden een levensverwachting tussen de 30 en 40 jaar.

La Fortaleza (Gran Canaria) kende een bloedig einde. Tijdens de conquista in 1483 vormden ze de laatste vluchtplaats voor de Guanchen. Ze hielden zich verborgen in de 25 m lange grot.

Toen de Guanchen in Fortaleza werden ontdekt werden ze aangevallen door de Spanjaarden. De Guanchen zagen hun aanvallers van ver afkomen. Vrouwen, kinderen, zieken en

bejaarden bleven in de grot. Alle andere mannen daalden de berg af om het op te nemen tegen de Spanjaarden.

Evenwel werden alle Guanchen door de Spanjaarden afgemaakt. Alle Guanchen die de slachtpartij zagen gebeuren vanuit de grot, zijn toen gezamenlijk naar beneden gesprongen, de dood tegemoet.

De Guanchen waren moedig maar waren in het geheel niet opgewassen tegenover de Spanjaarden. De Guanchen hadden immers geen wapens. Hun enige verdediging was gooien met stenen en slaan met stokken.

Men schat dat er op Gran Canaria ongeveer 50.000 Guanchen leefden. De Spanjaarden zijn toegekomen op Gran Canaria met een leger van slechts 500 man en maakte een einde aan het bestaan van de Guanchen.

<u>Zondag 26 januari 2025</u>

- Wandeling : Kustwandeling naar een spectaculair strand
- Gebied : Los Molinos
- Afstand : 8 km
- Stijgen : 200 m
- Dalen : 200 m
- Duur : 2 uur

In Los Molinos zijn we al eens eerder geweest. Toen hebben we er een wandeling gedaan ten zuiden van het dorp, nu doen we er een wandeling ten noorden van het dorpje.

Ook hier is de branding meestal nogal onstuimig.

Enkel cactussen en vetplanten weten de droogte van Fuerteventura goed te weerstaan, evenals stug struikgewas en mossen. Slechts enkele plaatsjes in het westelijk gelegen Betancuriamassief vangen genoeg van het weinige regenwater op en herbergen kleine oases.

Zondag 26 januari 2025

- Wandeling : Naar de Ermita del Tanquito
- Gebied : El Cardon
- Afstand : 5 km
- Stijgen : 200 m
- Dalen : 200 m
- Duur : 2 uur

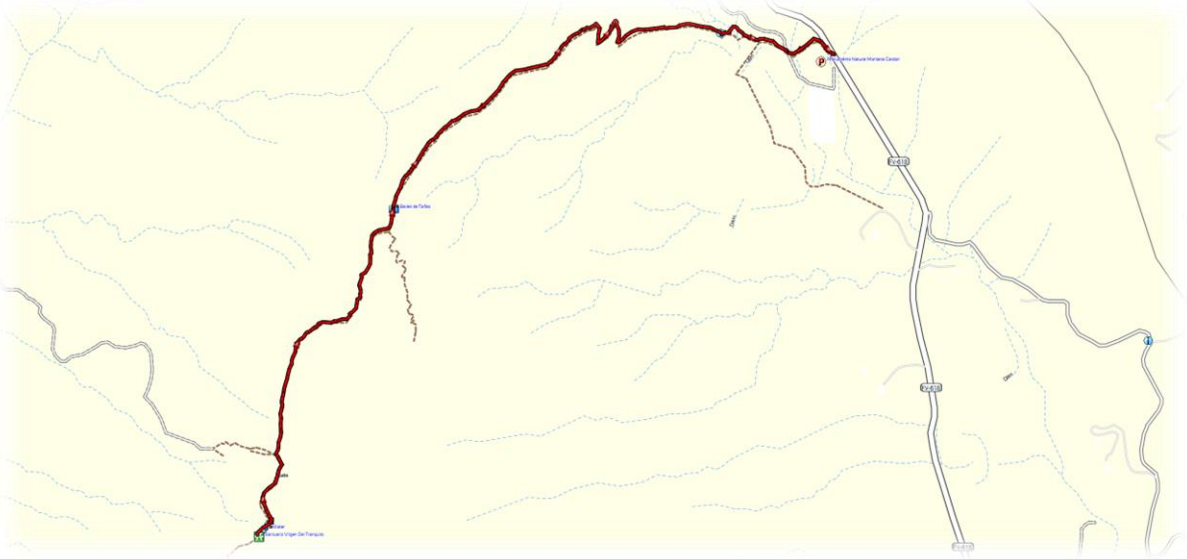

Niet alleen wandelaars zijn onderweg op het mooi aangelegde bergpad. Het metersbrede, steile bergpad op de noordflank van de Montana Cardon (694 m) is ieder jaar, eind mei-begin juni het toneel van een grote bedevaart ter ere van Virgen del Tanquito.

De berg Cardón is een van de meest representatieve visuele bezienswaardigheden in het zuiden van Fuerteventura. Het is bevestigd dat de Canarische aboriginals hier gebedshuizen

hadden en rituelen uitvoerden. Voor hen was het een van de magische hoogtepunten van het eiland.

Aan het einde van de 16e eeuw schreef broeder Juan de Abreu Galindo: “Aan de voet van een berg genaamd Cardones is een graf gevonden dat 22 voet lang is, met elf punten aan elke

voet. Deze berg noemden ze Mahan.”. Als de grafheuvel dus meer dan 6 meter lang was, kunt u zich voorstellen hoe hoog en belangrijk dit personage was voor de Aboriginals.

Het was terug een toffe vakantie in een prachtig land.

Andere reisverslagen van deze jongen kun je terugvinden op www.ludwigdhaese.be

Ludwig D'Haese benaltijdweg@gmail.com

Tekst Ludwig D'Haese

Foto's : Ludwig D'Haese